

В НАШОМУ житті є різні торжества: сімейні свята, ювілеї. Одні швидко відходять, інші, як різець, залишають слід назавжди. А бувають свята несподівані. Здається, ще далеко до них: аж дивись — вони уже на порозі. Несподівано наблизилось таке свято і на поріг нашого сільського голови Людмили Феодосіївни Наконечної — 7 роково їй виповнюється 55

3 полудня віку сонце повернуло...

років. Як мовиться, вже й з полудня сонце повернуло.

Народилася ювілярка в історичному селі Дорогобуж. Була наймолодшою в сім'ї, її старші сестри — Настя і Галя. У 3 роки залишилася без батька. Весь тягар чоловічої роботи ліг на плечі матері. Вже пізніше почали допомагати дочки. Важко було. Але, видно, так судилося.

Після закінчення Дорогобужської восьмирічної школи у 1963 р. Людмила поступила до Млінівського зооветеринарного технікуму і через 4 роки закінчує його з Почвальною грамотою.

І з того часу почалися її трудові будні. Була направлена на роботу головним зоотехніком у колгосп с. Млінівки. 19 років віддала цій справі. Потім була зоотехніком з племсправи.

З Млінівкою у Людмили пов'язано багато спогадів.

Саме тут вона зустріла свого судженого Володимира Федоровича, який працював ветлікарем Млінівської ветеринарної дільниці. У Млінівці жінка стала матір'ю трьох дітей — Бог подарував подружжю 2 сини і донечку.

Минали роки, життя сповнювалося все новими і новими подіями. У 1985 р. чоловік переїжджає в Терентіїв, звідки сам родом. Тут побудували своє житло.

Людмила Феодосіївна працювала завідуючою ферми №1 в Синьові. Добивалась добрих результатів у праці. Її поважали люди, бо кожному старалася допомогти, була господарем свого слова.

І ось уже 5 останніх років Л.Ф.Наконечна — сільський голова. Нелегка ношу випало нести. Адже бути сьогодні керівником непросто. Проте жінка швидко зрозуміла, ким вона є, і намагається бути в гущі мас, жити проблемами односельчан, допомагати їх вирішувати. Людмила вдячна сільському голові за чуйність, відвертість, взаєморозуміння, підтримку.

За 36 років трудової діяльності Людмила Феодосіївна 8 разів обиралася депутатом сільської і районної рад. Приємно спілкуватися з нею. Бог дав цій жінці лагідну вдачу, яка допомагає їй у роботі з людьми. А це це прекрасна дружи-

на, любляча матуся і бабуся. Не зогляділася, як повиростали і стали дорослими її діти, яких з чоловіком виховала, вивчила, вивела в люди. Всі троє мають свої сім'ї, протягом півтора року батьки справили для всіх дітей гарні весілля. І тишість сьогодні бабуся вже трьома внуками. Яке це велике щасття для Феодосіївни, коли ввечері всі зберуться вдома і вона бере на руки двох малесеньких крихіток — Юлечку і Софійку. Цього не передати. Це треба пережити. Це не всім дано. Діти — то Людмили Феодосіївни квіти, а внуки — то її сонечка.

Має Л.Ф.Наконечна березиню дому, сімейного затишку — маму, яка живе разом з нею. А сім'я ця немаленька — складається з 10 чоловік. І панують у ній любов, злагода, мир і затишок, як співаєтьс я у її пісні.

Не можна тут не згадати ще й про те, що Людмила Феодосіївна любить пісню. Вона співає разом з чоловіком, дітьми, бо всі мають від природи гарні голоси.

Неодноразово виступала в сільському хорі, в ансамблі. А які гарні її вишиванки! Вони неодноразово експонувалися на сільських і районних виставках. Все у Феодосіївни робиться до ладу.

Тож, як кажуть, літ до ста прожити вам без старості, наша шансвна Людмила Феодосіївни. Гарних вам ужинок на ниві трудової діяльності і всього найкращого в дружньому сімейному колі.

**За дорученням членів
виконкому Синівської
сільради
Надія РОМАНЧУК.**